Pregaria.cat

Entrada

No oblidaré mai això que feu

Senties una mandra infinita aquell dilluns que tornaves a la feina, després de les vacances. Et semblava molt dur matinar, anar a cercar el metro, intercanviar a La Sagrera, i el cap de vint minuts arribar al treball. Però el que de cap manera esperaves era el que va passar.

La gran porta de la fàbrica estava tancada, i un munt de companys i companyes amb un notable ensurt personal i col·lectiu, de molt mal humor, esperaven alguna explicació d'un fet tan fora de mida. Realment que passa?. S'han adormit? Segueixen les vacances? O és que potser han aprofitat el mes d'Agost per tancar o fer regulació de plantilla ?

Al cap d'una llarga espera, cada cop més tensa, es va presentar l'ajudant d'aquell advocat que des de el mes d'Abril havia intervingut per part de l'empresa en acomiadar els major de cinquanta cinc anys, pactant uns mínims absolutament injustos. L'ajudant de l'advocat va comunicar que de moment la fàbrica no obria i que molt aviat els convocarien a una assemblea per explicar-los la nova situació, car l'empresa havia estat venuda a una multinacional de les Bahames que n'era la nova propietària...etc. ...etc. La gresca va ser impressionant. Aquell ajudant només deia: "jo també soc un empleat". Menys mal que alguns companys el varen protegir i va poder marxar sa i estalvi.

"I, ara què? Començarem un llar calvari, una negociació inacabable per veure què cobrarem? I les hipoteques que tenim per la casa, !! Tot cau. Han esperat l'estiu per fer la venda. No hi ha dret, no hi ha dret, no hi ha dret....."

Del llibre del profeta Amós 8, 4-7.

Escolteu això

els que engoliu als pobres

fins el punt d'exterminar

als desvalguts dels país:

Vosaltres dieu:

¿quan haurà passat la festa de lluna nova per poder vendre queviures?. ¿Quan haurà passat el repòs del dissabte per poder obrir els graners?. Vendrem amb mesures més petites i pesarem les peses de plata amb pesos més grossos, farem trampa amb les balances. Vendrem el rebuig i tot!. Amb aquell diners comparem esclaus o be adquirirem un pobre per un parell de sandàlies."

Jo, el Senyor, orgull de Jacob,

Juro que no oblidaré mai això que feu.